سرآج

روزنامه صبح ایران / سال دهم - شماره ۱۴۸۳
۶ مرداد ماه ۱۴۰۳ / با ما همراه شوید
www.serajonline.com - @serajname

مصرف برق رکورد ۷۹ هزار مگاوات را شکست

مصطفی رجبی مشهدی مدیرعامل شرکت توانیر با اشاره به اینکه میانگین دمای وزنی کشور در این روزها نسبت به مدت مشابه سال گذشته بین ۵/۱ تا ۲ درجه افزایش را نشان می دهد گفت: این درحالی است که براساس گزارشهای سازمان هواشناسی میانگین وزنی حداکثر درجه حرارت در ۶ سال اخیر ۴۰،۲ ثبت شده که بی سابقه است.
رجبی مشهدی با تاکید بر اینکه میزان تقاضای مصرف برق کشور تا کنون ۶ بار نصابهای قبلی را شکسته است، گفت: نصاب جدید صنعت برق به میزان ۷۹ هزار و ۱۸۹ مگاوات دیروز سوم مرداد در زمان اوج مصرف ثبت شد که عدد بسیار بزرگی است.
سخنگوی صنعت برق افزود: شب گذشته نیاز مصرف شبانه نیز با عدد ۷۳ هزار و ۶۲ مگاوات شکسته شد.

عمران و اشتغال

اولین رویکرد وزیر پیشنهادی کار اهتمام به معیشت کارگران باشد

رئیس کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران از رئیس جمهور منتخب خواست تا فردی که به عنوان وزیر کار به مجلس معرفی می کند اولین رویکردش اهتمام به معیشت کارگران باشد و شایسته گزینی و تخصص گرایی را سرلوحه کار خود قرار دهد.
سمیه گلپور در گفت وگویی در ارزیابی ویژگی های وزیر پیشنهادی تعاون، کار و رفاه اجتماعی، اظهار کرد: در حوزه انتخاب وزیر کار انتظارات خود را از دولت چهاردهم در زمان انتخابات در قالب ۳۰ بند مطرح و به نظام مسایل جامعه کار و تولید اشاره کردیم. در این فرایند همه درخواست ما از دولت چهاردهم این است که فردی که به عنوان وزیر کار معرفی می شود اولین رویکردش اهتمام به میعشت کارگران باشد و تخصص گرایی و شایسته گزینی را سرلوحه کار قرار دهد. وی با تاکید بر لزوم رعایت سه جانبه گرایی و استفاده از ظرفیت همه تشکل های کارگری و کارفرمایی در حوزه روابط کار و جامعه کار وتولید گفت: انتظار داریم خلأهای موجود نظارتی مثل ماده ۴۱ قانون کار را که خلأ نظارت دارد یا مواد دیگری که در حوزه طرح طبقه بندی مشاغل است و تبعیض های ناروایی که در حوزه نقض حقوق زنان کارگر است و مهم‌تر از همه بیانات مقام معظم رهبری در حوزه نظام چند لایه فراگیر بیمه اجتماعی به ویژه در حوزه حفظ قدرت خرید مردم اعم از مقرری بگیر، مستمری بگیر و مزد بگیر را برطرف کند. رئیس کانون عالی انجمن های صنفی کارگران درباره پیشنهاد رئیس جمهور منتخب مبنی بر معرفی وزیر پیشنهادی کار توسط کارگران، گفت: افراد خیلی شاخصی را در بدنه کارشناسان وزارت کار و تامین اجتماعی داریم که اجازه رشد دارند و می توان از ظرفیت آنها استفاده کرد. در حال حاضر کانون عالی انجمن های صنفی کارگران افرادی را برای تصدی وزارت کار پیشنهاد دارد و انتظار ما این است که تشکل ها همانطور که در زمان انتخابات مورد توجه قرار می گیرند و به آنها بها داده می شود، در زمان دیدار رئیس جمهور منتخب نیز از آنها دعوت شود.
گلپور تصریح کرد: ما در خود کانون عالی، انجمن های صنفی که در ذیل قانون کار در وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی ثبت شده نزدیک به ۲۰۰۰ انجمن و بالغ بر ۷ میلیون نفر هستند. ممکن است نقد کنند که چند نفر عضو کانون هستند؟ شاید نباشند ولی آنقدر انجمن صنفی داریم که نماینده آنها هستیم. نزدیک به ۲۰ میلیون نفر جامعه کارگری داریم که انجمن صنفی دارند. وی در عین حال خاطرنشان کرد: البته در شرایط حاضر مساله مهم این است که مطالبات کارگری روی محور معیشت و به نوعی بحث فقر خانواده‌های کارگری به نقطه ای رسیده که حقوقشان صد درصد معیشتشان را کفاف نمی‌دهد و خواسته جامعه کارگری بهبود معیشت و افزایش قدرت خرید است.
رئیس کانون عالی انجمن های صنفی کارگران با بیان اینکه وارد عرصه سیاسی شود و قدرت را به دست گیرد، حتما باید بزرگترین، موثرترین و اقتصادی ترین تشکل ها را بشناسند، اظهار کرد: با توجه به اینکه بیش از ۱۵ سال است که مقام معظم رهبری در حوزه اقتصادی شعار سال را انتخاب می کنند و می فرمایند اکنون در جبهه اقتصادی هستیم و سربازان و افسران این جبهه کارگران هستند، انتظار این است که بالاترین فرد منتخب اجرایی کشور نمایندگان تشکلات اصیل کارگری در سطح ملی و بین المللی را نادیده نگیرد.
وی در پایان گفت: اکنون که دولت در حال بررسی وزرای شایسته است حرف ما این است که در حوزه کار و تولید به این ضرب المثل کهن پارسی که آزموده را آزمودن خطاست، توجه کنیم.

انرژی

آینده صادرات گاز ایران

راهکارهای وزارت نفت و دولت سیزدهم برای افزایش تولید و تضمین افزایش صادرات، چشم‌اندازی روشن از آینده صادرات گاز کشور پیش رو کشورمان می‌نهد.
تجارت گاز و صادرات آن پیوند تنگاتنگی با صنعت نفت دارد. به ساده‌ترین بیان، نمی‌توان صادرات را بدون افزایش استخراج بالا برد. تا استخراج افزایش پیدا نکند گازی در کار نیست که صادر شود، و استخراج را نیز بدون افزایش صادرات نمی‌توان افزود. گاز را نمی‌توان استخراج کرد و وقتی بازار کافی نداشت در جایی انبار کرد.
به همین دلیل است که صادرات گاز نیاز به مذاکرات مدام و مستمر دارد. مذاکراتی برای تثبیت شرکا و مشتریان کنونی، مذاکراتی برای تنظیم قیمت و بازار، مذاکراتی برای جلوگیری از رایش مشتریان توسط رقیبان و مذاکراتی برای جلوگیری از تهدید مشتریان توسط تحریم‌کنندگان، که همه این‌ها یک قسمت از دو قسمت اصلی مذاکرات است.
قسمت دوم نیز مذاکره برای گسترش عرصه صادرات و یافتن شرکای تجاری و مشتریان جدید است. یافتن و راضی کردن شرکای تجاری جدید برای معاملات گازی به نحوی که هر دو طرف سود کافی از این معامله ببرند و به روند معاملاتی پایداری دست پیدا کنند.
به دلایل پیش گفته در سال گذشته مذاکرات تجاری مهم و فشرده‌ای در دو بخش در حال انجام بوده است. مذاکره با کشورهای هم‌جوار و نزدیک، و مذاکره با شرکای بالقوه‌ی دوردست. از کشورهای هم‌جوار و نزدیک برای تجارت گاز سه هدف اصلی کشورهای پاکستان، روسیه، و عمان بوده‌اند.
اما در گروه دوم، یعنی شرکای بالقوه‌ی دوردست، مهم‌ترین طرف‌های مذاکره کشورهای اروپایی بودند که به دلایل مختلف از جمله تعهد بالای ایران، نیاز مبرم آن کشورها به حامل‌های انرژی و پارامترهایدیگر علاقه‌ی جدی به معامله با ایران دارند. اما در کنار این علاقه عوامل بازدارنده مثل ترس از طرف آمریکایی در تحریم‌ها و واسطه بودن ترکیه در مسیر انتقال گاز باعث شده همچنان در غلبه بر تردیدهای خود موفق نباشند. به هر حال، با توجه به توسعه‌ی عاجل و قابل اعتنای بازار نزدیک صادرات گاز ما در سال‌های آتی، طرفی کع باید برای فراهم کردن انگیزه در ورود به این معامله تلاش بیشتری کند و بر وسواس‌ها و تردیدهای خود غالب شود طرف اروپایی است. ایران برای معامله‌ی منصفانه با کشورای اروپایی آمادگی کامل دارد، اما گمان می‌کند چنین معاملاتی به تلاش و آمادگی دوسویه نیاز دارد.
از سویی دیگر و در مقایسه با بازار نزدیک، صادرات گاز به اروپا برای ما نیز مستلزم شریک شدن در هزینه‌های بالاتر انتقال است که از جذابیت و سوددهی چنین معاملاتی می‌کاهد. به هر حال، هر طور که نگاه کنیم تجارت خصوصا در ابعاد بزرگ و در عرصه‌ی بین‌الملل رفتاری است که از مسیر محاسبات سود و زیان می‌گذرد. در حوزه انرژی اصطلاحی انگلیسی وجود دارد به نام هاب، که به فارسی به قطب یا مرکز توزیع ترجمه می‌شود. یک هاب انرژی کشوری است که مرکز توزیع نوعی خاص از انرژی در منطقه، قاره، چند قاره، یا سراسر جهان است. یک قطب انرژی اغلب خود تولیدکننده‌ی حامل‌های انرژی نیز هست اما لزومی ندارد که تنها توزیع‌کننده‌ی تولیدات خود باشد. موقعیت هاب انرژی در یان کشورها مانند موقعیت ناشر-توزیع‌کننده بین کتاب‌فروشی‌ها است. یک ناشر-توزیع‌کننده تنها کتاب‌های خود را توزیع نمی‌کند، بلکه کتاب‌های گروه بزرگی از ناشران را یک‌جا بین کتاب‌فروشی‌های متقاضی توزیع می‌کند. یک قطب انرژی به دلیل موقعیت خاص ژئوپلتیک، دسترسی به کشورهای تولیدکننده از یک سو و دسترسی به شاهراه‌های ارتباطات تجاری از سوی دیر بهترین موقعیت را برای توزیع نوع خاصی از انرژی دارا است.
به همین دلیل امسال در مذاکرات میان مسئولان نفتی ایران و روسیه طرف روسی پیشنهاد داد که ایران با توجه به امکانات بی‌نظیر خود در زمینه‌ی تولید گاز، دسترسی به دیگر تولیدکنندگان همجوار و نزدیک و نیز دسترسی به شاهراه‌های ارتباط تجاری نقش هاب گازی را به عهده بگیرد.
این امر پیش از پیشنهاد طرف روس در اسناد بالادستی و سیاست‌گذاری‌های بلندمدت کشور مانند برنامه‌ی هفتم و به خصوص بند ت اصلاحی ماده‌ی ۴۴ آن نیز پیش‌بینی شده بود که با توجه به اعلام آمادگی طرف روس یک گام به تحقق نزدیک‌تر نیز شده است.
این امر به میزان تاثیرگذاری ایران در بازار انرژی و به طور خاص بازار گاز به طرز قابل ملاحظه‌ای خواهد افزود و باعث گسترش نفوذ تجاری و سیاسی ایران در منطقه و جهان خواهد شد. چنان که در آغاز مطلب نیز ذکر شد، افزایش صادرات بدون افزایش متناسب ظرفیت تولید ممکن نیست و برای افزایش ظرفیت تولید و نیز افزایش تولید نهایی نیاز به سرمایه‌گذاری قابل توجه در حوزه استخراج و نیز استفاده از تجهیزات روز است. کشور ایران می‌تواند ظرفیت تولید نفت و گاز خود را تا ۵۰ درصد افزایش دهد، اما این افزایش نیازمند ۱۶۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری است. اگر این سرمایه‌گذاری امکان تحقق بیابد، ظرفیت تولید نفت به ۵.۷ میلیون بشکه در روز و ظرفیت تولید گاز نیز به ۱.۵ میلیارد متر مکعب در روز خواهد رسید.
در حال حاضر و در آغاز این روند سرمایه‌گذاری برای افزایش تولید بسته سرمایه‌ای افزایش تولید گاز به ارزش ۳.۶ میلیارد دلار مربوط به اجرای طرح‌های افزایش برداشت از ۱۳ میدان گازی در شرکت ملی نفت ایران مصوب شده است. با اجرای این طرح‌ها در مجموع ۱۴۲ میلیون متر مکعب به ظرفیت روزانه‌ی تولید گاز و ۱۰۰ هزار بشکه نیز به تولید روزانه‌ی میعانات گازی افزوده می‌شود.

تولید و تجارت

دست انداز جدید وزارت صمت در مسیر خودروسازی

وزارت صمت در تیراژ تولیدی کم اقدام توجیه پذیری از نظر اقتصادی نیست اما راه حل دوم یعنی افزودن خودروهای اقتصادی به سبد محصولات دو مشکل غیرقابل رفع را پدید می آورد که نخست مدت زمان حداقل یک ساله برای انتخاب و افزودن محصول جدید به سبد یک خودروساز است و دوم کمبود شدید گزینه های پیش روی خودروسازان ایرانی برای تنوع بخشیدن به سبد محصولات. با این حساب عملا تعیین میانگین ۹۵۰۰ دلاری برای سبد محصولات این پیام را به خودروسازان القا می کند که ملزم به توقف تولید هستید چرا که هیچ یک از راهکارهای گذر از این مشکل عملا امکان پذیر نخواهد بود.
بررسی سبد محصولات ۱۳ خودروساز فعال در سال ۱۴۰۲ که محصولاتشان به صورت منوتاژ قطعات منفصله(CKD) بوده نشان دهنده آن است که میانگین ارزبری همه شرکت ها روی میانگین سبد محصولات منوتاژی KD (قطعات منفصله) بیش از چهارده هزار دلار

وزارت صمت در برنامه ثبت سفارشات ارزی سال ۱۴۰۳ محدودیت های ارزی را برای سبد محصولات خودروسازان تعیین کرده است که در صورت اجرایی شدن آن عملا تعداد زیادی از خودروسازان مجبور به توقف فعالیت خواهند شد.

وزارت صمت در این برنامه جامع که شامل صنایع مختلف از جمله خودرو می شود اعلام کرده است که میانگین ارزبری سبد محصولات تولیدکنندگان خودرو به طور متوسط باید ۹۵۰۰ دلار باشد و در غیر اینصورت ارز مورد نیاز به خودروساز تعلق نخواهد گرفت و از آنجایی که راه دیگری برای تامین ارز تعریف نشده و مجاز نیست عملا به معنای توقف تولید و تعطیلی تعداد زیادی از خودروسازان خواهد بود.
میزان ارزبری یک خودرو بسته به میزان قطعات منفصله وارداتی آن دارد. اگر یک خودرو در کشور مبدا ۲۰ هزار دلار قیمت داشته باشد، قطعات منفصله مجموع آن به همین قیمت قابلیت ارسال به ایران و مونتاژ آن خودرو را خواهد داشت. حال الزامات داخلی سازی وزارت صمت و تلاش خودروسازان برای دریافت تعرفه بهتر واردات قطعات منفصله، باعث شده تا شرکت های مونتاژ کننده خودرو با قطعات منفصله، حدود ۲۰ تا ۳۲ درصد داخلی سازی را برای خودرو ها به ثبت برسانند که عمدتا شامل قطعاتی همچون باتری، لاستیک، صندلی و ... می شود. البته تمام این درصد داخلی سازی صرفا به قطعاتی که ارزبری خارج شده ان مربوط نمی شود چرا که برای مثال بر اساس بخشنامه وزارت صنعت، معدن وتجارت در خصوص ابلاغ دستورالعمل نحوه محاسبه و تهیه گزارش درصد ساخت داخل خودرو، مونتاژ خودرو ۲ درصد داخلی سازی، خط جوش بدنه ۴ درصد داخلی سازی، خط رنگ کامل ۴ درصد داخلی سازی، آزمون های نهایی ۲ درصد داخلی سازی و گزارش های ارزیابی ۲ درصد داخلی سازی به درصد کاهش ارزبری هر خودرو می افزایند، لذا در بهترین حالت یک خودرو مونتاژی با ۳۲ درصد داخلی سازی عملا حدود ۲۰ درصد صرفه جویی ارزی در زمینه قطعات برای کاهش ارزبری دارد.
با این حساب اگر قطعات منفصله یک خودرو در مبدا واردات، ۱۸ هزار دلار باشد و مونتاژکننده آن خودرو در ایران موفق به داخلی سازی تا ۳۲ درصد شده باشد، عملا ۲۰ درصد روی قطعات وارداتی صرفه جویی ارزی کرده و هزینه ارزبری آن خودرو به حدود ۱۴.۵ هزار دلار می رسد. این خودروسازبرای تعدیل سبد محصولاتش و رساندن آن به عدد مد نظر وزارت صمت یعنی ۹۵۰۰ دلار نیازمند محصولات ارزان تر با ارزبری حدود ۴ تا ۵ هزار دلار است. حال مشکل اساسی این مصوبه مشخص می شود، جایی که خودروساز تنها دو راه پیش رویش خواهد بود؛ یکی افزایش صرفه جویی ارزی در محصولات و دومی افزودن محصول ارزان‌تر برای تعدیل میانگین سبد محصولات. در راه اول یعنی افزایش داخلی سازی محصولات، خودروسازان بدون زیرساخت اختصاصی قطعه سازی، ورود به بخش های پرهزینه مانند قطعه سازی و قالب گیری و مونتاژ بدنه با جوشکاری و ... در بهترین حالت می توانند تا سقف حدود ۳۰ درصد داخلی سازی داشته باشند و افزایش این میزان نیازمند سرمایه گذاری های سنگینی است اما اگر آن خودروساز یک محصول بومی یا تولیدی قدیمی، خودروهای با هزینه تولید پایین و درصد داخلی سازی بالا (که عملا به عنوان خودروی ساخت داخل شناخته می شود و نه مونتاژی)، خودروهای بومی و ... داشته باشد، می تواند این عدد را تسهیل کند. اما در مقابل، خودروسازانی که صرفا مونتاژکننده با قطعات منفصله هستند در مسیر بدون راه حل و بن بستی قرار میگیرند که تنها پیام این رویکرد وزارت صمت برای آن ها، الزام به توقف تولید خودرو به دلیل عدم تخصیص ارز است. چنین برنامه ای از سوی وزارت صمت بر اساس آمار تولید در سال ۱۴۰۲، تیراژ تولید حدود ۱۷۰ دستگاه از خودروهای سواری معادل ۱۵ درصد از کل سهم بازار را با خطر توقف تولید روبرو می کند و این در حالی است که جایگزینی حدود ۲۰ خودرو که در این طرح با خطر توقف تولید روبرو هستند عملا با خودروهای اقتصادی ۹ هزار دلاری امکان پذیر نیست و اصولا بازار این خودروها با خودروهای اقتصادی قابل جایگزینی نیست و علاوه بر لطمه ای که به تیراژ تولید خودرو در کشور وارد می کند می تواند منجر به از بین رفتن چندین هزار اشتغال بخش خصوصی حوزه خودرو شود. نگاه منطقی در این زمینه می تواند بررسی جامع و کلی بازار خودرو باشد، خودروسازان ملزم به تنوع بخشی سبد محصولاتشان در همه بازه های قیمتی نیستند و در هیچ نقطه ای از جهان نیز این الزام به خودروسازان تحمیل نمی شود که حتماباید در تمامی بازه های قیمتی بازار حضور داشته باشند بلکه با سیاست یافتن جایگاه رقابتی در بخش های مختلف بازار برای مثال یک خودروساز تصمیم میگیرد خودرو مورد نیاز قشر متوسط رو به بالای جامعه را تامین کند زیرا در این زمینه مزیت رقابتی دارد که دیگر شرکت ها آن را ندارند. همچنین با اجرای این برنامه حدود ۶۸ درصد از آمار کل تولید بخش خصوصی نیز در معرض خطر توقف قرار میگیرد.

یادداشت اقتصادی

دولت جوان انقلابی و استقلال بودجه از نفت

سید یاسر جبرائیلی،قسمت اول

رهبر حکیم انقلاب اسلامی در بیانیه گام دوم، یکی از مهم‌ترین عیوب اقتصاد ایران را وابستگی به نفت ذکر کرده و اظهار امیدواری فرموده‌اند که «یک مجموعه جوان و دانا و مؤمن و مسلّط بر دانسته‌های اقتصادی در درون دولت» بتواند این اشکال بزرگ را رفع نماید؛ لذا باید گفت یکی از انتظارات رهبر انقلاب از مدیران جوان، کارگزاران جوان، اندیشمندان جوان، فعّالان جوان و در یک کلمه «دولت جوان حزب‌اللهی»، قطع وابستگی درآمدهای دولت به نفت است. اما آیا این آرمان و انتظار، با واقعیات اقتصاد ایران همخوانی دارد؟ بر اساس گزارش مرکز بین‌المللی مالیات و توسعه (ICTD)، در نیمی از کشورهای جهان، بیش از ۸۰ درصد درآمد دولت از محل مالیات است. در ایران، اما به دلیل تأمین درآمدهای دولت از محل صادرات نفت، این رقم قابل توجه نیست. بر اساس گزارش سازمان امور مالیاتی، سال ۱۳۸۴ سهم مالیات در درآمدهای دولت ۲/ ۱۸ درصد بوده است. پیرو ابلاغیه رهبر انقلاب در بند ۵۱ سیاست‌های کلی برنامه چهارم توسعه و تأکید بر «تلاش برای قطع اتکای هزینه‌های جاری به نفت و تأمین آن از محل درآمدهای مالیاتی»، اقداماتی صورت گرفت و تا سال ۹۰ سهم مالیات در درآمدهای دولت به ۶/ ۳۰ درصد افزایش یافت. با تحریم صادرات نفت ایران در سال ۱۳۹۰، اهمیت این تدبیر بیش از پیش روشن شد، گرایش به مالیات به عنوان منبع جایگزین نفت در سبد درآمدی دولت اندکی شتاب گرفت و سهم مالیات در درآمدهای دولت در سال ۱۳۹۸ به ۵۴ درصد افزایش یافت. اما اولا فاصله این رقم تا شرایط مطلوب بسیار است و ثانیاً، رقم ۵۴ درصد می‌تواند بیش از آنکه مربوط به افزایش سهم درآمدهای مالیاتی باشد، ناشی از کاهش سهم درآمدهای نفتی و رشد ناکافی رقم کل بودجه کشور باشد (سال ۱۳۹۰ نسبت بودجه عمومی به تولید ناخالص داخلی ۲۶ درصد بود. اما در سال ۱۳۹۸ این نسبت به ۲۱ درصد کاهش یافت)؛ لذا سهم مالیات در درآمدهای دولت، شاید سنجه مناسبی برای حرکت ایران به سمت اقتصاد بدون نفت نباشد. ممکن است اساساً این تلقی در برخی اذهان وجود داشته باشد که اقتصاد ایران ظرفیت لازم برای جایگزین کردن مالیات با نفت در درآمدهای دولت را ندارد و افزایش درآمدهای مالیاتی به منزله فشار بیشتر به فعالان اقتصادی و نهایتاً مصرف‌کنندگان خواهد بود. اما شاخص بسیار مهمی در اختیار ماست که می‌توانیم برای ارزیابی اعتبار این تلقی مورد استفاده قرار گیرد. اگر اندازه کیک اقتصاد یک کشور را مساوی تولید ناخالص داخلی آن بدانیم، می‌توانیم این پرسش را مطرح کنیم که چند درصد از این کیک به عنوان مالیات در اختیار دولت قرار می‌گیرد تا صرف هزینه‌های خود کند. شاخص مالیات بر تولید ناخالص داخلی (T/GDP) این وضعیت را به ما نشان می‌دهد. دقت کنیم که این شاخص از آنجایی‌که نشانگر سهم مالیات از تولید ناخالص داخلی است، به بزرگی یا کوچکی کیک اقتصاد یک کشور ارتباطی ندارد و از یک «نسبت» حکایت می‌کند.
با بررسی وضعیت شاخص T/GDP در کشورهای مختلف جهان، می‌توان یک نتیجه کاملاً روشن گرفت: فارغ از بزرگی یا کوچکی اقتصاد کشورها، دولت‌هایی که متکی به درآمدهای نفتی نیستند، نسبت درآمدهای مالیاتی‌شان به تولید ناخالص داخلی بسیار بهتر از دولت‌هایی است که از محل فروش نفت گذران امور می‌کنند. برای نمونه، کشورهایی نظیر کوبا، صربستان، مونته‌نگرو، اسلوونی، بولیوی، نیکاراگوئه، زیمبابوه، فیجی، بلغارستان و رومانی اقتصادهای بزرگی ندارند، اما نسبت مالیات به تولید ناخالص داخلی در این کشورها به ترتیب ۶/ ۴۰، ۱/ ۳۶، ۳۶/ ۳۶، ۹/ ۲۳، ۸/ ۲۳، ۱/ ۲۲، ۶ /۲۶، ۷/ ۲۶ و ۷/ ۲۴ درصد است. در گزارش Global Revenue Statistics Database از ۸۰ کشور منتخب، میانگین نسبت T/GDP در این کشورها ۲ /۲۶ درصد اعلام شده است.

پول | ارز | بانک

هزینه ارز اربعین امسال چقدر می‌شود؟

طبق اعلام بانک مرکزی، زائران اربعین امسال می توانند ۲۰۰ هزار دینار ارز به نرخ ETS که در مرکز مبادله ارز و طلای ایران مبادله می‌شود، دریافت کنند.
با اعلام بانک مرکزی، فروش ارز اربعین سال جاری از ۷ مرداد (یکشنبه هفته آینده) تا ۳ شهریورماه و از طریق ۷ بانک آغاز خواهد شد.
ارز اربعین امسال هم مانند سال گذشته به صورت دینار است. نرخ ارز بر اساس نرخ مرکز مبادله ارز و طلای ایران خواهد بود و ۷ بانک ملی، سپه، ملت، تجارت، صادرات، پارسیان و پست‌بانک عاملیت فروش ارز را بر عهده دارند.
طبق دستورالعمل ابلاغی، فروش ارز (اسکناس) به زائرین متقاضی اربعین حسینی، حداکثر به مبلغ ۲۰۰،۰۰۰ دینار عراق، به هر زائر به نرخ فروش اسکناس مرکز مبادله ارز و طلای ایران (ETS) خواهد بود. ضمناً دریافت هرگونه کارمزد و یا هزینه از متقاضی به جزء معادل ریالی ارز مورد تقاضا (بر اساس نرخ مرکز مبادله)، ممنوع است.
بانک مرکزی تأکید کرده که دریافت این ارز تداخلی با سهمیه ارز مسافرتی ندارد و زائران پس از بازگشت، می‌توانند از سهمیه ۵۰۰ یورویی ارز مسافرتی نیز استفاده کنند.
کسب اطلاع خبرنگار از بانک مرکزی درباره قیمت فروش دینار اربعین بیانگر آن است که امسال زائران اربعین می توانند دینار عراق را با نرخی بین ۳۴-۳۵ تومان از بانک های عامل دریافت کنند. بنابراین زائران اربعین باید حدودا ۷ میلیون تومان به عنوان هزینه دریافت ارز اربعین پرداخت کنند. البته باید توجه داشت که نرخ ارز در مرکز مبادله نیز با نوسانات روزانه همراه است و از همین رو نمی توان رقم دقیقی بعنوان نرخ ثابت فروش ارز اربعین اعلام کرد.
فروش ارز اربعین امسال نیز به دو شیوه آنلاین و حضوری است؛ همچنین زائران می‌توانند از طریق ۶ سکوی فعال برای خرید ارز اقدام کنند.
متقاضیان برای خرید ارز اربعین باید ابتدا سامانه سماح ثبت نام کنند و ثبت نام آنها حتماً با موفقیت انجام شده باشد. ثبت نام در این سامانه از روز ۱۷ تیرماه، همزمان با نخستین روز محرم آغاز شده است.
ارز اربعین به افراد بالای ۵ سال تعلق می‌گیرد و برای دریافت ارز باید مدارک و گذرنامه همراه زائران باشد. افراد بالای ۱۸ سال هم باید یک سیم‌کارت داشته باشند.
افراد برای خرید حضوری ارز اربعین باید به شعب منتخب بانک‌های عامل مراجعه کنند، اما اعلام شده که امسال ضرورتی به افتتاح حساب برای دریافت ارز نیست.
متقاضیان در بحث خرید ارز به صورت

آنلاین هم بعد از احراز هویت، مبلغ ریالی ارز را واریز کرده و با مراجعه به شعبه در همان روز ارز مورد نیاز خود را دریافت می کنند .
مدارک لازم برای خرید ارز زیارتی اربعین، عبارت است از :کارت ملی و شناسنامه (در رابطه با زائران بین ۵ تا ۱۵ سال باید اصل شناسنامه به جای کارت ملی ارائه شود.) ؛ کارت بانکی؛ شماره تلفن (سیم‌کارت باید به نام متقاضی باشد.)؛ سرپرستان خانوار که به همراه خود قصد سفر به کربلا دارند، می‌توانند برای خرید ارز اربعین با در دست داشتن مدارک شناسایی خود و اعضای خانواده به شعب بانکی مراجعه کنند.

کاریکاتور / مهار گرانی؛ تنها با افزایش تولید